

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
ს-----ს სახელით

12 ივლისი, 2019 წელი
თბილისი

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე ლილი ტყემალაძე
სხდომის მდივანი ანა მეშველიანი

მოსარჩელე - შპს „ს-----ს ს-----ო ე-----ი კ-----ა“
წარმომადგენელი - ი----- ა-----ი

მოპასუხე - სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- ჰ-----ი“
წარმომადგენელი - ა----- პ-----ი

დავის საგანი - თანხის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი:

1. სასარჩელო მოთხოვნები:

1.1. მოპასუხე სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- ჰ-----ისათვის“ მოსარჩელის სასარგებლოდ ს----- შემთხვევით მიყენებული მატერიალური ზიანის 162 326,00 ლარის გადახდის დაკისრება;

1.2. მოპასუხე სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- ჰ-----ისათვის“ მოსარჩელის სასარგებლოდ ს----- შემთხვევით მიყენებული მატერიალური ზიანის ანაზღაურების ვადის გადაცილებისათვის, ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე, გადასახდელი თანხის 0,20%-ის გადახდის დაკისრება 2--- წლის 21 ივნისიდან სასამართლოს მიერ საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებამდე.

მოსარჩელე სასარჩელო მოთხოვნას ამყარებს მხარეთა შორის 2015 წლის 31 დეკემბერს გაფორმებულ ს----- მომსახურების ხელშეკრულებაზე, რომლითაც დაზღვეული იყო რ--ის რა-ონის სოფელ ს-----ში განთავსებული

ჰიდრო-ტექნიკური ნაგებობა - მილსადენი ("ს-----ი"). ხელშეკრულებითა და მზღვეველის მიერ გაცემული პოლისით შეთანხმდა ს----- მომსახურების პ-რობები, მზღვეველის მიერ გასაწევი მომსახურება გულისხმობდა ქონებისა და მანქანა-დანადგარების მწყობრიდან გამოსვლისაგან დაზღვევას.

მოპასუხის მიერ 2016 წლის 28 დეკემბერს გაცემული ს----- პოლისის შესაბამისად დაზღვეული ქონების ს----- თანხამ შეადგინა 23 267 801,71 აშშ დოლარი. პოლისით მხარეებმა შეთანხმეს დაზღვეული რისკები, რაც, სხვა რისკებს შორის, მოიცავდა ასევე სტიქიურ მოვლენებს, მათ შორის, მეწყერს.

2--- წლის 16 ივნისს რ--ის რა-ონის სოფელ ს-----ში ადგილი ჰქონდა სტიქიურ მოვლენას, კერძოდ, მეწყერს, რის შედეგადაც დაზიანდა მოსარჩელის საკუთრებაში არსებული ჰიდრო-ტექნიკური ნაგებობის მოლსადენის მნიშვნელოვანი ნაწილი, მიყენებულმა ზიანმა კი შეადგინა 170 000,00 ლარი.

ჰიდროტექნიკური ნაგებობის მილსადენის ს----- თანხად გათვალისწინებული იქნა 159 196,80 აშშ დოლარი; ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ფრანშიზა შეადგენდა ს----- თანხის 1,5%-ს (მინიმალური 2500 ლარი), მიწისძვრისა და სტიქიური მოვლენების შემთხვევაში - 2,0%-ს.

მოპასუხემ მიყენებული ზიანის ანაზღაურებაზე უარი განაცხადა (2--- წლის 15 ნოემბრის წერილით), იმაზე მითითებით, რომ მოსარჩელის მიერ წარდგენილი ხარჯთაღრიცხვა არ აღემატებოდა ფრანშიზის ოდენობას. მზღვეველმა დამზღვევს განუმარტა, რომ (2--- წლის 27 ივნისის წერილი) ფრანშიზა დაანგარიშდა 2,00%-ის ოდენობით მილსადენის განთავსების მისამართზე არსებული ჰიდრო-ტექნიკური ნაგებობისა და შენობის საერთო ს----- თანხით. მოსარჩელე არ დაეთანხმა მოპასუხის მიერ განმარტებულ ფრანშიზის ოდენობის გამოთვლის წესს. დამზღვევემა მზღვეველს განუმარტა (2--- წლის 28 ნოემბრის წერილი), რომ ფრანშიზის გამოსათვლელად ს----- თანხა უნდა გამოანგარიშებულიყო მილსადენის ს----- პოლისით გათვალისწინებული ს----- თანხიდან, კერძოდ, 159 196,80 აშშ დოლარიდან, სა-დანაც უნდა განსაზღვრულიყო 2,00%.

მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი თანხის ოდენობა (162 326,00 ლარი) მიღებულია მიყენებული ზიანის ოდენობისა (170 000,00 ლარი) და ფრანშიზის (7 674,00 ლარი 2,4101 კურსის გათვალისწინებით) სხვაობით.

მოსარჩელე პ-რგასამტეხლოს შესახებ სასარჩელო მოთხოვნასთან დაკავშირებით განმარტავს, რომ მხარეთა შორის გაფორმებული ხელშეკრულების 5.1.2 პუნქტი ითვალისწინებდა მზღვეველის ვალდებულებას, ს----- შემთხვევის დადგომით დამზღვევისათვის მიყენებული ზარალის ანაზღაურების დაგვიანების შემთხვევაში, გადაეხადა პ-რგასამტეხლო

დავალიანების 0,20%-ის ოდენობით ყოველ ვადაგადაცელებულ დღეზე; პ-რგასამტეხლოს დაკისრების ათვლის თარიღი უნდა განისაზღვროს ს----- ანაზღაურების მოთხოვნის წარდგენიდან 2--- წლის 21 ივნისიდან, პ-რგასამტეხლოს ოდენობა კი - ასანაზღაურებელი თანხიდან 162 326,00 ლარიდან (შესაბამისად, 0,20%-ის დაანგარიშებით).

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხის წარმომადგენელმა წერილობითი წარმოდგენილი შესაგებლით არ ცნო სარჩელი და სადავოდ გახადა სარჩელში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

მოპასუხის განმარტებით, ფრანშიზის ოდენობის განსაზღვრა თითოეული შენობა-ნაგებობისათვის ს----- თანხით არ შეესაბამება ხელშეკრულებით შეთანხმებულ პ-რობებს ფრანშიზასთან დაკავშირებით; ს----- თანხა განისაზღვრა 23 267 801,71 აშშ დოლარით; მოსარჩელის პოზიციის დამაჯერებლობის შემთხვევაშიც კი, „რ-----ს“ შენობა-ნაგებობის ღირებულება შეადგენს 8 327 131,12 აშშ დოლარს, რისი 2% 166 542,62 აშშ დოლარია, რაც ასევე აღემატება სასარჩელო მოთხოვნას; ფრანშიზა კი წარმოადგენს თანხას, რომელიც არ ექვემდებარება ანაზღაურებას (1.10 პუნქტი).

შესაგებელში განმარტებულია, რომ სასარჩელო მოთხოვნები უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს. დამატებით განმარტებულია, რომ მოსარჩელის პოზიციის დამაჯერებლობის შემთხვევაში, პ-რგასამტეხლოს მოთხოვნილი ოდენობა უნდა შემცირდეს, ვინა-დან იგი შეუსაბამოდ მაღალია.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები:

3.1.1. 2015 წლის 31 დეკემბერს შპს „ს-----ს ს-----ო ე----- კ----- —ასა“ (დამზღვევი) და სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- პ-----ს“ (მზღვეველი) შორის გაფორმდა ს----- მომსახურების შესახებ №---- 0----- ხელშეკრულება, რომლის თანახმად ხელშეკრულების საგანს წარმოადგენდა ს----- მომსახურება, რაც გულისხმობდა ნებაყოფლობითი ქონების, მანქანა-დანადგარების მწყობრიდან გამოსვლისაგან დაზღვევის განხორციელებას (2.1 და 2.4 პუნქტები).

ხელშეკრულების 2.5 პუნქტის თანახმად, განისაზღვრა დაზღვევის სახეობა, დაზღვევის ღირებულება (წლიური) და ს----- თანხები. შესაბამისად: ქონების დაზღვევის შემთხვევაში წლიური დაზღვევის ღირებულება შეადგენდა - 32 366,66 აშშ დოლარს, ხოლო ს----- თანხა - 74, 289, 615.63 აშშ დოლარს;

2.5 პუნქტში მითითებული ს----- მომსახურების სახეობებისათვის დაზღვევის პ-რობები (ქონების დაზღვევის პ-რობები, მანქანა-დანადგარების მწყობრიდან გამოსვლისაგან დაზღვევის პ-რობები) თან ერთვოდა ხელშეკრულებას და წარმოადგენდა მის განუყოფელ ნაწილს (2.6 პუნქტი).

ხელშეკრულება ძალაში შევიდა მხარეთა მიერ ხელმოწერისთანავე და მოქმედებდა 2--- წლის 21 დეკემბრის ჩათვლით.

შეთანხმდა ს----- პრემიის ოთხჯერადად გადახდის წესი (4.1. პუნქტი).

ხელშეკრულების 5.4.2 ქვეპუნქტის თანახმად, დამზღვევი უფლებამოსილია მზღვეველის მიერ დაზღვევის პ-რობებით ნაკისრი ს----- ანაზღაურების გადახდის ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში წერილობით მოითხოვოს მზღვეველისაგან პ-რგასამტეხლოს გადახდა გადასახდელი ს----- ანაზღაურების 0,20%-ის ოდენობით, ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე, რაც არ ათავისუფლებდა მზღვეველს ნაკისრი ვალდებულებების შესრულებისაგან; პ-რგასამტეხლოს დარიცხვა/ათვლა და-წყება შესაბამის წერილობით შეტყობინებაში მითითებული თარიღიდან.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებას:

- ს----- მომსახურების შესახებ №---- 0----- ხელშეკრულება (ს.ფ. 22-26).

3.1.2. 2016 წლის 28 დეკემბერს მზღვეველის მიერ გა-ცა ქონების დაზღვევის პოლისი №---- P- 0-----, რომლის თანახმად დამზღვევს წარმოადგენდა შპს „ს-----ს ს-----ო ე----- კ-----ა“.

ამავე ს----- პოლისის თანახმად, ქონების რეალური ღირებულება და საერთო ს----- თანხა შეადგენდა 23 267 801,71 აშშ დოლარს.

ამავე პოლისის თანახმად განისაზღვრა შესაძლო დაფარული რისკები, მათ შორის, სტიქიური მოვლენა - მეწყერი.

პოლისით შეთანხმდა პრემიის გადახდის პ-რობები 4 ეტაპად, პრემიის ოდენობა კი განისაზღვრა 10 137,37 აშშ დოლარით.

პოლისის თანახმად ფრანშირის ოდენობა განისაზღვრებოდა ს----- მომსახურების შესახებ №---- 0----- ხელშეკრულებითა და №1 დანართით.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ქონების დაზღვევის პოლისი №---- P- 0-----, პოლისის №1 დანართი (ს.ფ. 27-29; 66-76).

3.1.3. ს----- მომსახურების შესახებ №---- 0----- ხელშეკრულების №1

დანართით განისაზღვრა ფრანშიზის ოდენობა მანქანა დანადგარებისათვის და შენობა-ნაგებობებისათვის.

ფრანშიზის ოდენობა შენობა-ნაგებობებისათვის შეადგენდა „ს----- თანხის 1.5% (მინ. 2'500 ლარი) თითოეულ და ყველა შემთხვევაზე, მაგრამ ს----- თანხის 2,0% მიწისძვრისა და სხვა სტიქიური მოვლენების შემთხვევაში“.

ს----- მომსახურების შესახებ №---- 0----- ხელშეკრულების №1 დანართში განხორციელებული ცვლილებების შესაბამისად, მხარეებმა ცვლილება (დამატებები) შეიტანეს ფრანშიზის განსაზღვრის წესში, **თუმცა შენობა-ნაგებობებისათვის ფრანშიზის ოდენობისა და გამოთვლის პ-რობები დარჩა უცვლელი.**

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებას:

- №---- 0----- ხელშეკრულების №1 დანართი (ს.ფ. 36).
- ს----- მომსახურების შესახებ №---- 0----- ხელშეკრულების №1 დანართის ცვლილებება (ს.ფ. 144)

3.1.4. დაზღვეული ქონების ჩამონათვალი და ს----- თანხა განისაზღვრა პოლისის №1 დანართით, სადაც, სხვა ქონებათა შორის, დაზღვეულ საშუალებას წარმოადგენდა მილსადენი („ს-----ი“) - ჰიდრო-ტექნიკური ნაგებობა, „რ-----“, ს----- თანხით 159 196,80 აშშ დოლარი.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებას:

- პოლისის №1 დანართი (ს.ფ. 72).

3.1.5. იურიდიული პ-რების ქონების დაზღვევის პ-რობების თანახმად, “B ჯგუფის” დაზღვეულ რისკს წარმოადგენდა სტიქიური მოვლენები, მათ შორის, მეწყერი.

ამავე პ-რობებით განისაზღვრა ს----- თანხის ცნება: „ს----- თანხა ყოველი დასაზღვევი ქონებისათვის არ უნდა აღემატებოდეს მის რეალურ ღირებულებას. თუ ს----- პერიოდის განმავლობაში აღმოჩნდა, რომ ს----- --- თანხა აღემატება რეალურ ღირებულებას, მაშინ ორივე მხარეს გვაქვს უფლება შევამციროთ ს----- თანხა ქონების რეალურ ღირებულებამდე“.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებას:

- იურიდიული პ-რების ქონების დაზღვევის პ-რობები (ს.ფ. 60-65).

3.1.6. 2--- წლის 21 ივნისის №---- წერილით შპს „ს-----ს ს-----ო ე----- ---მა კ-----ამ“ სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- ჰ-----ს“ მიმართა 2--- წლის 16 ივნისს სოფელ ს-----ში მეწყერის შედეგად მილსადენის (ჰიდრო-ტექნიკური ნაგებობის) დაზიანებით ს----- შემთხვევის განხილვის მოთხოვნით.

ამავე წერილით დგინდება, რომ 2--- წლის 17 ივნისს დამზღვევის სატელეფონო შეტყობინებიდან გამომდინარე, მზღვეველის ექსპერტმა დ---- ლ-----მ მოინახულა ს----- შემთხვევის ადგილი და დააფიქსირა ს----- შემთხვევა.

2--- წლის 21 ივნისის №----- წერილის პასუხად ს----- კ-----ის 2--- წლის 15 ნოემბრის წერილით დგინდება, რომ მეწყერული მასების შეჯახებამ გამოიწვია „რ-----ს“ მილსადენის დაზიანება, რაც წარმოადგენდა დაზღვეული რისკით გამოწვეულ შემთხვევას.

დამზღვევის მიერ მზღვეველისათვის ს----- შემთხვევის შესახებ შეტყობინების ვალდებულების დარღვევა მოპასუხე მხარეს სადავოდ არ გაუხდია. ეს გარემოება სადავოდ არ გამხდარა აღნიშნული წერილის შემდგომ მხარეთა შორის არსებული წერილობითი კორესპონდენციითაც.

2--- წლის 15 ნოემბრის წერილით მზღვეველმა დამზღვევს განუცხადა უარი ზიანის ანაზღაურებაზე ფრანშიზის დაანგრიშების პ-რობაზე მითითებით.

2--- წლის 27 ნოემბრის №----- წერილით მზღვეველმა დამზღვევს განუმარტა ანაზღაურებაზე უარი თქმის საფუძველი და მიუთითა, რომ ს----- პოლისის დანართი #1-ის მიხედვით, რ-----ს შენობა-ნაგებობისათვის ს----- თანხად მიიჩნეულია, აღნიშნულ დანართში „ჰიდრო-ტექნიკური ნაგებობების და შენობების“ ერთობლიობა, რომელიც მისამართის მიხედვით (რ-----) არის განლაგებული. შესაბამისად ფრანშიზა დაანგარიშდა შენობა-ნაგებობების ს--- ----- თანხის 2%-ით.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2--- წლის 15 ნოემბრის №----- (ს.ფ. 31).
- 2--- წლის 21 ივნისის №----- წერილი (ს.ფ. 30).
- 2--- წლის 27 ნოემბრის №----- წერილი (ს.ფ. 33).

3.2 დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- პ-----ის“ მიერ შპს „ს-----ს ს-----ო ე-----ი კ-----ისათვის“ ანასაზღაურებელი ზიანის ოდენობა შეადგენს 162 326,00 ლარს.

სასამართლო უპ-რველეს ყოვლისა ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ საქმეში წარმოდგენილი წერილობითი მტკიცებულებებით ცალსახად დგინდება, რომ ს----- კ-----ას იმთავითვე სადავოდ არ გაუხდია და აღიარა, რომ ადგილი ჰქონდა დაზღვეული რისკით გამოწვეულ შემთხვევას და ასევე სადავოდ არ გაუხდია მიყენებული ზარალის ოდენობა 170000 ლარის ოდენობით (იხ. 15/11/2--- წლის წერილი). შესაბამისად, სასამართლო ვერ გა-

ზიარებს მოპასუხე მხარის წარმომადგენლის პოზიციას აღნიშნული ფაქტების სადავობის თაობაზე.

განსახილველი დავის ფარგლებში მხარეებს შორის სადავოა ფრანშიზის დაანგარიშების წესი.

ს----- პოლისის დანართი #1-ის მიხედვით, მხარეები შეთანხმდნენ, რომ ფრანშიზის ოდენობა შენობა-ნაგებობებისათვის შეადგენდა ს----- თანხის 1.5% (მინ. 2'500 ლარი) თითოეულ და ყველა შემთხვევაზე, მაგრამ ს----- თანხის 2,0% მიწისძვრისა და სხვა სტიქიური მოვლენების შემთხვევაში.

სასამართლო განმარტავს, რომ ხელშეკრულების 3-რობების განმარტების არსი მხარეთა მიერ გამოვლენილი საერთო ნების ნამდვილი შინაარსის, ხელშეკრულების რეალური მიზნის დადგენაში მდგომარეობს. სასამართლო მხარეთა ნამდვილ ნებას ადგენს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ განმარტების პროცესში წარმოიშობა ხელშეკრულების ტექსტში გადმოცემულ დებულებათა შორის წინააღმდეგობა ან შეუსაბამობა.

მრავალი გარემოებით შეიძლება იყოს გამოწვეული, რომ ის, რაც იგულისხმა ნების გამომვლენმა, სხვაგვარად გა-გო მისმა მიმღებმა. აქედან წარმოიშობა გამოვლენილ ნებათა კონფლიქტი, რომელიც საჭიროებს სწორად გადაწყვეტას. ამ კონფლიქტის გადაწყვეტის სამართლებრივ საშუალებას წარმოადგენს ნების გამოვლენის განმარტება.

ს-----ს სამოქალაქო კოდექსის 52-ე მუხლის თანახმად, ნების გამოვლენის განმარტებისას ნება უნდა დადგინდეს გონივრული განსჯის შედეგად, და არა მარტოდენ გამოთქმის სიტყვასიტყვითი აზრიდან. ცხადია, რომ ეს „გონივრული განსჯა“ უნდა ემყარებოდეს გარკვეულ კრიტერიუმებს, კერძოდ, ნების გამოვლენის განმარტება უნდა განხორციელდეს ნების მიმღების შემეცნების (გაგების) შესაძლებლობათა გათვალისწინებით. ამგვარი განმარტების დროს გათვალისწინებული უნდა იქნეს ყველა ხელშესახები გარემოება, რომელიც ამ შემთხვევას ახასიათებს.

ხელშეკრულების განმარტების დროს სასამართლო ორ მნიშვნელოვან საკითხს წყვეტს: სასამართლოს ევალება მხარეთა მიერ ხელშეკრულებაში გაკეთებული გამონათქვამების დაზუსტება, ხოლო მეორეს მხრივ, სასამართლო თავისი გადაწყვეტილებით ხელშეკრულებაში ღიად დარჩენილი ადგილების ე.წ. ხარვეზების შევსებას ახორციელებს.

„ხელშეკრულების გამონათქვამების განმარტება“ და „ხელშეკრულების შევსებითი განმარტება“ განსხვავებული ცნებებია. სხვადასხვანა-რი, ორაზროვანი და მრავალმნიშვნელოვანი გამონათქვამების დაზუსტების

აუცილებლობას ადგილი აქვს, როდესაც მხარეები ხელშეკრულების გამონათქვამების მიღმა არსებულ მნიშვნელობებზე დავობენ; ხოლო ხელშეკრულების შევსებით განმარტებას მაშინ აქვს ადგილი, როდესაც მხარეებს ხელშეკრულების ტექსტში გამორჩენილი აქვთ ცალკეულ საკითხთა მოწესრიგება ან ხელშეკრულების პ-რობები გარკვეული ხარვეზებითაა მოცემული.

ხელშეკრულების განმარტების საფუძვლებთან დაკავშირებით სა-ნტერესოა ევროპული სახელშეკრულებო სამართლის ძირითადი პრინციპების (დებულებების) 5:101-5:107 მუხლების დანაწესები, კერძოდ, ხელშეკრულება უნდა განიმარტოს მხარეთა საერთო ნების შესაბამისად იმ შემთხვევაშიც კი, თუ იგი განსხვავდება სიტყვასიტყვითი მნიშვნელობისაგან. მხარეთა საერთო ნების დადგენის შეუძლებლობის შემთხვევაში, განმარტების კრიტერიუმად მიიჩნევა ხელშეკრულების მხარეთა მსგავსი გონივრული აზროვნების მქონე პ-რთა შეფასება მოცემულ გარემოებებში. ხელშეკრულების ცალკეული გამონათქვამი (პ-რობა) უნდა განიმარტოს იმ მთლიანი ხელშეკრულების ჭრილში, რომელშიც ისინი არის მოცემული.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში მხარეთა შორის გაფორმებული ხელშეკრულების ფრანშიზის დათქმის შესახებ დებულება განმარტებული უნდა იქნას ხელშეკრულების გამონათქვამების განმარტების გზით. კერძოდ, უნდა განიმარტოს ხელშეკრულებაში გაკეთებული გამონათქვამი „ს----- თანხა“, რომლის ოდენობის განსაზღვრაზეა დამოკიდებული ფრანშიზის ოდენობა. მოცემულ შემთხვევაში, ბუნდოვანი ხელშეკრულების პ-რობის განმარტება მომწესრიგებელი ნორმის მიზნიდან და მისი დაცვის ობიექტიდან გამომდინარე უნდა განხორციელდეს.

ფრანშიზის ოდენობის განსაზღვრისას, მნიშვნელოვანია, შეფასდეს ხელშეკრულების გაფორმებისას დაცვის ობიექტთან, დაზღვეულ მარაგებთან დაკავშირებით არსებული ფაქტობრივი მოცემულობა ხელშეკრულებით გათვალისწინებულ პ-რობებთან მიმართებით და შესაბამისად, მხარეთა მიზანთან მიმართებით. სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს იმ განმარტებას, რაც გაკეთებულია იურიდიული პ-რების ქონების დაზღვევის პ-რობებში, რომლის 1.10. პუნქტის მიხედვით - **ფრანშიზა - თანხა რომელიც არ ანაზღაურდება. აკლდება ს----- ანაზღაურებას თითოეულ და ყველა შემთხვევაზე.** ასევე, 6.1. პუნქტის თანახმად, „ს----- თანხა ყოველი დასაზღვევი ქონებისათვის არ უნდა აღემატებოდეს მის რეალურ ღირებულებას.“ ასევე 6.2.1. პუნქტის თანახმად - **რეალური ღირებულება განისაზღვრება შენობა-ნაგებობებისთვის, შიდა მოპ-რკეთებისა და საკომუნიკაციო მოწყობილობებისთვის: ხარჯები, რომელიც საჭიროა შენობის აშენებისთვის, შიდა მოპ-რკეთების და საკომუნიკაციო მოწყობილობების**

აღდგენისათვის, იგივე ადგილას, ანალოგიური ექსპლუატაციისა და ტექნოლოგიების გათვალისწინებით, ცვეთის გამოკლებით.

ასევე მნიშვნელოვანია ყურადღება გამახვილდეს 2016 წლის 28 დეკემბრის ქონების დაზღვევის პოლისზე №---- P- 0----, რომლის თანახმად ქონების რეალური ღირებულება და **საერთო ს----- თანხა შეადგენდა 23 267 801,71 აშშ დოლარს, რაც დაანგარიშებულია დანართი #1-ში ჩამოთვლილი თითოეული ობიექტის ს----- თანხების ჯამით.**

სადავო არ არის გარემოება, რომ ხელშეკრულების დადების დროისთვის „რ----- ს“ შენობა-ნაგებობების ღირებულება საერთო ჯამში შეადგენდა 8 327 131,12 აშშ დოლარს. მათ შორის მიღსადენი „ს-----ი“ – ჰიდრო-ტექნიკური ნაგებობა, „რ-----“ ს----- თანხით 159 196,80 აშშ დოლარი.

ამდენად, ზემოაღნიშნული ხელშეკრულების პ-რობების შეფასება იძლევა იმ ცალსახა განმარტების გაკეთების საფუძველს, რომ ს----- თანხა წარმოადგენს თითოეული დაზღვეული ობიექტის რეალურ ღირებულებას და ამ ღირებულებების ერთობლიობა წარმოადგენს საერთო ს----- თანხას. რაც შეეხება ფრანშიზის დაანგარიშებას საერთო ს----- თანხიდან, როგორც ამას მიიჩნევს მოპასუხის წარმომადგენელი, აღნიშნული განმარტება იმდენად ცვლის ხელშეკრულების პ-რობებს და ზოგადად დამზღვევის ინტერესს ასეთი ს----- პაკეტის მიმართ, რომ არ ექვემდებარება ე.წ. „გონივრული განსჯ-ს“ სტანდარტს. იმდენად დიდია საერთო ს----- თანხის ოდენობა (რამოდენიმე მილიონი აშშ დოლარი) და შესაბამისად ფრანშიზის ოდენობა (ასეთი დაანგარიშებით), რომ ასეთი აუნაზღაურებელი მინიმუმი არ ამართლებს დაზღვევის მიზანს და ინტერესს, მით უმეტეს მეწარმე სუბიექტისათვის.

ამასთან, ს-----ს სამოქალაქო კოდექსის 823-ე მუხლი ითვალისწინებს ქონების დაზღვევის თავისებურებებს. აღნიშნული ნორმის თანახმად - **ს----- --- თანხად ჩა-თვლება ქონების ღირებულება, თუ დაზღვეულია ქონება და საქმის გარემოებებით სხვა რამ არ არის დადგენილი.**

სსკ-ის 823-ე მუხლი ითვალისწინებს ს----- თანხის განსაზღვრის წესს და თავისი არსით 821-ე მუხლის („მზღვეველი ზიანს ანაზღაურებს მხოლოდ ს----- თანხის ფარგლებში“) მოწესრიგების სფეროში ექცევა. ნორმის თანახმად, ს----- თანხად ჩა-თვლება ქონების ღირებულება, თუ საქმის გარემოებებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

ამდენად, ს----- თანხა ის ფულადი თანხაა, რომლის ფარგლებშიც ხდება დაზღვევის ობიექტის დაზღვევა. **ს----- თანხა განისაზღვრება დაზღვევის ობიექტის ეკონომიკური ღირებულების მიხედვით.** ს----- თანხა განსხვავდება ს----- ანაზღაურებისგან, რომელსაც დამზღვევი

ზიანის ანაზღაურების სახით იღებს მზღვეველისაგან. როგორც წესი, ს----- ანაზღაურება გამოითვლება დამდგარი ზიანის მიხედვით. თუმცა, ს----- პრაქტიკაში მისი განსაზღვრის სხვადასხვა წესი არსებობს.

ს----- პრაქტიკაში ს----- თანხა სწორედ დაზღვევის ობიექტის ეკონომიკური ღირებულების შედეგად განისაზღვრება. ნორმა არ ატარებს იმპერატიულ ხასიათს და მასში გათვალისწინებული დათქმა წესიდან გადახვევის შესაძლებლობას იძლევა (შესაძლებელია, ს----- თანხა დაზღვევის ობიექტზე ნაკლები ღირებულების თანხითაც განისაზღვროს). სსკ 823-ე მუხლში გათვალისწინებული ნორმის პრაქტიკული დანიშნულება გამოიხატება იმით, რომ თუ მხარეებმა ხელშეკრულებით არ განსაზღვრეს ს----- თანხის ოდენობა, ასეთად ქონების ეკონომიკური ღირებულება ჩათვლება.

როგორც აღინიშნა, იურიდიული პირების ქონების დაზღვევის პ-რობებით (6.1. პუნქტი) განისაზღვრა ს----- თანხის ცნება: „ს----- თანხა ყოველი დასაზღვევი ქონებისათვის არ უნდა აღემატებოდეს მის რეალურ ღირებულებას. თუ ს----- პერიოდის განმავლობაში აღმოჩნდა, რომ ს----- თანხა აღემატება რეალურ ღირებულებას, მაშინ ორივე მხარეს გვაქვს უფლება შევამციროთ ს----- თანხა ქონების რეალურ ღირებულებამდე“.

მხარეები ს----- თანხის განსაზღვრის რა-მე სხვა/დამატებით წესზე არ შეთანხმებულან, რაც შეიძლებოდა ჩათვლილიყო 823-ე მუხლის დისპოზიციურობიდან გამომდინარე განსხვავებულ ვარიანტზე შეთანხმებად.

განსახილველ შემთხვევაში, არ დგინდება სსკ-ის 823-ე მუხლისაგან განსხვავებული სახელშეკრულებო დათქმის არსებობა სადავო „ს----- თანხასთან“ დაკავშირებით შესაბამისად, ს----- თანხად უნდა ჩათვალოს ქონების (დაზიანებული) ეკონომიკური ღირებულება.

შესაბამისად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ფრანშიზის ოდენობა უნდა დაანგარიშდეს დაზიანებული მილსადენის ღირებულებიდან 159 196,80 აშშ დოლარიდან. როგორც ზემოთ აღინიშნა, ფრანშიზის ოდენობა სტიქიური მოვლენების შემთხვევაში განისაზღვრებოდა 2%-ით, რაც მოცემულ ვითარებაში შეადგენს 3 183,93 აშშ დოლარს, რაც შემთხვევის დადგომის დღისათვის, 2--- წლის 15 ივნისის თარიღისათვის, ს-----ს ეროვნული ბანკის მიერ დადგენილი გაცვლითი კურსის (2,4101) შესაბამისად შეადგენს 7 674,00 ლარს.

მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილია დაზიანებული მილსადენის აღდგენითი სამუშაოების ხარჯთაღრიცხვა, რაც, უშუალოდ, სადავო არ გამხდარა მხარეებს შორის; დაზიანებული მილსადენის აღდგენითი სამუშაოების ღირებულება შეადგენს 170 000,00 ლარს. შესაბამისად, ს----- ანაზღაურება უნდა

განსაზღვროს მიყენებული ზიანის ოდენობისა (აღდგენითი სამუშაოების ღირებულებისა) და ფრანშიზის ოდენობის სხვაობით.

ამდენად, სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- პ-----ის“ მიერ მოსარჩელისათვის ანაზღაურებული ზიანის ოდენობა, ფრანშიზის გათვალისწინებით, შეადგენს 162 326,00 ლარს.

3.2.2. სასამართლო დადგენილად მიაჩნია, რომ პ-რგასამტეხლოს დარიცხვა უნდა განხორციელდეს 2--- წლის 21 ივლისიდან.

განსახილველ შემთხვევაში, სასამართლო ვერ გა-ზიარებს მოსარჩელის მიერ მითითებულ პ-რგასამტეხლოს ათვლის თარიღს - 2--- წლის 21 ივნისს.

იურიდიული პ-რების ქონების დაზღვევის პ-რობების 7.6.2 ქვეპუნქტის მიხედვით, ზარალის გამომწვევი მიზეზის, გარემოებების და ოდენობის დადგენის და ამ პ-რობებით განსაზღვრული ს----- შემთხვევის დამადასტურებელი დოკუმენტების წარდგენის შემდეგ, **ერთი თვის მანძილზე მზღვეველს უნდა გადაეხადოს ს----- ანაზღაურება;** 7.6.3 ქვეპუნქტის თანახმად, იმ შემთხვევაში თუ, მზღვეველი უარს განაცხადებს ს----- ანაზღაურების გადახდაზე, იგი ვალდებულია **შეატყობინოს წერილობით ამის შესახებ 30 დღის განმავლობაში**, მას შემდეგ რაც გარკვევა ზარალის გამომწვევი მიზეზები და გარემოებები.

დამზღვევმა ს----- შემთხვევის განხილვის მოთხოვნით მზღვეველს მიმართა 2--- წლის 21 ივნისს, 2--- წლის 21 ივნისის წერილის ჩაბარების შესახებ გარემოება მხარეებს შორის არ არის სადავო; მზღვეველმა ს----- ანაზღაურებაზე უარი განაცხადა 2--- წლის 15 ნოემბრის წერილით, რაც დამზღვევს ჩაბარდა 2--- წლის 20 ნოემბერს. ზემოაღნიშნული პ-რობებიდან გამომდინარე, მზღვეველს ანაზღაურებაზე უარი უნდა განეცხადებინა 2--- წლის 21 ივნისის წერილის მიღებიდან 30 დღის განმავლობაში (ამავე ვადაში მას ევალუბოდა და შეეძლო ს----- ანაზღაურების გადახდაც).

შესაბამისად, სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია, პ-რგასამტეხლოს დარიცხვის დაწყების თარიღი განსაზღვროს 2--- წლის 21 ივნისიდან 30 დღის გასვლის შემდეგ - 2--- წლის 21 ივლისიდან.

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლოს მიაჩნია, რომ შპს „ს-----ს ს-----ო ე-----ი კ-----ის“ სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

ს-----ს სამოქალაქო კოდექსის 417-ე, 420-ე, 799-ე მუხლებით.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. სამოქალაქო კოდექსის 799-ე მუხლის პ-რველი ნაწილის პ-რველი წინადადების მიხედვით, დაზღვევის ხელშეკრულებით მზღვეველი მოვალეა აუნაზღაუროს დამზღვევს ს----- შემთხვევის დადგომით მიყენებული ზიანი ხელშეკრულების პ-რობების შესაბამისად.

სამოქალაქო კოდექსის 799-ე მუხლი აყალიბებს დაზღვევის ხელშეკრულების ცნებას და მხარეთა ურთიერთშემხვედრი ვალდებულებების შინაარსს განსაზღვრავს. კერძოდ, დაზღვევის ხელშეკრულებით, მზღვეველი მოვალეა აუნაზღაუროს დამზღვევს ს----- შემთხვევის დადგომით მიყენებული ზიანი ხელშეკრულების პ-რობების შესაბამისად. თავის მხრივ, დამზღვევი ვალდებულია გადა-ხადოს ს----- შესატანი (პრემია). მყარად დადგენილი ს----- თანხით დაზღვევისას მზღვეველი მოვალეა გადა-ხადოს ს----- თანხა ან შეასრულოს სხვა შეპ-რებული მოქმედება.

განსახილველ შემთხვევაში, მხარეთა შორის ვალდებულებითი ურთიერთობის წარმოშობის საფუძველია დაზღვევის ხელშეკრულება. მხარეები შეთანხმდნენ დაზღვევის ხელშეკრულებისათვის დამახასიათებელ ხელშეკრულების არსებით პ-რობებზე (სსკ-ის 327 მუხლი): ხელშეკრულების საგანზე - შპს „ს-----ს ს-----ო ე-----ი კ-----ის“ ქონების, საქმიანობის შეფერხების, მანქანა-დაგანგარების მწყობრიდან გამოსვლის დაზღვევის მომსახურების შესყიდვაზე შემსყიდველის მიერ ს----- პრემიის გადახდის სანაცვლოდ; მხარეები ასევე შეთანხმდნენ ს----- პრემიის ოთხჯერადად გადახდის წესზე და დაზღვევის პერიოდზე - მხარეთა მიერ ხელშეკრულების ხელმოწერიდან 2--- წლის 21 დეკემბრის ჩათვლით. ამდენად, სახეზეა ნამდვილი, იურიდიული ძალის მქონე დაზღვევის ხელშეკრულება, რაც მხარეთა უფლებებისა და ვალდებულებების წარმოშობის საფუძველია.

კანონმდებელი ხელშეკრულების თავისუფლების პრინციპს განამტკიცებს და შესაძლებლობას ანიჭებს მხარეებს, თავისი შეხედულებით განსაზღვრონ ხელშეკრულების შინაარსი და მისი შესრულების მექანიზმი. ხელშეკრულება მიიჩნევა მხარეთა ნების დეკლარაციად და ასახავს ხელშემკვერელი მხარეების მიერ წინასწარ შეთანხმებულ პ-რობებს. მხარეთა შეთანხმების შედეგად მიღებულ დოკუმენტში პ-რობების/დათქმების დაზუსტება შესაძლებელია ამავე მხარეების შეთანხმების გზით (სსკ-ის 319-ე მუხლი).

ს----- პრაქტიკაში დიდი გამოყენება აქვს დათქმას პ-რობითი და უპ-რობო

ფრანშიზის შესახებ. დაზღვევის ხელშეკრულებით შესაძლებელია განისაზღვროს არაანაზღაურებადი ზიანის ლიმიტი ან ზიანის ანაზღაურება გარკვეულ პ-რობას დაუკავშირდეს. მხარეებმა შეათანხმეს დათქმა ფრანშიზის ოდენობაზე (იხ. 3.1.3. ფაქტობრივი გარემოება).

2--- წლის 16 ივნისს სოფელ ს-----ში მეწყერის შედეგად დაზიანდა „რ-----ს“ მილსადენი (ჰიდრო-ტექნიკური ნაგებობა), რაც წარმოადგენდა დაზღვეული რისკით გამოწვეულ შემთხვევას. მხარეებს შორის სადავო არ ყოფილა ხელშეკრულებით შეთანხმებული პ-რობების შესაბამისად, ს----- შემთხვევის დადგომისას დამზღვევის მიერ ნაკისრი ვალდებულებების შესრულება; დამზღვევის მიერ მზღვეველისათვის ს----- შემთხვევის შესახებ შეტყობინების ვალდებულების დარღვევა სადავო არ გამხადარა.

დადგენილია, რომ სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- ჰ-----ის“ მიერ მოსარჩელისათვის ანასაზღაურებელი ზიანის ოდენობა, ფრანშიზის გათვალისწინებით, შეადგენს 162 326,00 ლარს (იხ. 3.2.1 ფაქტობრივი გარემოება).

სასამართლო განმარტავს, რომ სსკ-ის 799-ე, როგორც ცენტრალური ნორმა, დაზღვევის ხელშეკრულების არსსა და მხარეთა უფლება-მოვალეობების ურთიერთმიმართებას განსაზღვრავს. დაზღვევის ხელშეკრულება წარმოადგენს ორმხრივად მავალდებულებელ გარიგებას (სკ-ის 799-ე მუხლი). ერთი მხრივ, დამზღვევის სახელშეკრულებო ვალდებულებას წარმოადგენდა ს----- პრემიის ხელშეკრულებით დადგენილ ვადაში გადახდა და მეორე მხრივ, მზღვეველის ვალდებულებას წარმოადგენდა ს----- შემთხვევის ანაზღაურების ვალდებულება.

უდავო გარემოებაა, რომ დამზღვევის მხრიდან არ დარღვეულა ს----- პრემიის გადახდის ვალდებულება და იგი პრემიას შეთანხმებული პ-რობების შესაბამისად იხდიდა.

ამდენად, მოსარჩელე, სსკ-ის 799-ე მუხლის შესაბამისად, უფლებამოსილია მოითხოვოს მზღვეველისაგან ს----- ანაზღაურება 162 326,00 ლარის ოდენობით, ხოლო მოპასუხე ვალდებულია აუნაზღაუროს დამზღვევს ზიანი მოთხოვნილი ოდენობით.

6.2. სსკ-ის 417-ე მუხლის თანახმად, პ-რგასამტეხლო მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხაა, რომელიც მოვალემ უნდა გადა-ხადოს ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულებისათვის. ამავე კოდექსის 418-ე მუხლის თანახმად, ხელშეკრულების მხარეებს შეუძლიათ თავისუფლად განსაზღვრონ პ-რგასამტეხლო, რომელიც შეიძლება აღემატებოდეს შესაძლო ზიანს, გარდა ამ კოდექსის 625-ე მუხლის მე-8 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა; შეთანხმება პ-რგასამტეხლოს

შესახებ მოითხოვს წერილობით ფორმას.

აღნიშნული ნორმის მიხედვით, პ-რგასამტეხლო დამრღვევ მხარეს უპ-რობოდ ეკისრება. განსახილველ შემთხვევაში, არსებობს მხარეების მიერ დადებული წერილობითი გარიგება, რომელიც ვალდებულების შეუსრულებლობის შემთხვევაში ადგენს პ-რგასამტეხლოს. განსახილველ შემთხვევაში მზღვეველს ს----- ანაზღაურება შესაბამის ვადაში არ არ გადაუხდია. ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ არსებობს ყველა პ-რობა, რომ მოსარჩელის მოთხოვნა პ-რგასამტეხლოს დაკისრების შესახებ დაკმაყოფილდეს.

სამოქალაქო კოდექსის 420-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს შეუძლია საქმის გარემოებების გათვალისწინებით შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პ-რგასამტეხლო.

პ-რგასამტეხლო წარმოადგენს ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის დამატებით საშუალებას. ვალდებულების დარღვევამდე პ-რგასამტეხლო ემსახურება ვალდებულების შესრულების სტიმულირებას, ვინა-დან მოვალემ იცის, რომ ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში მას მოუწევს გარკვეული საზღაურის გადახდა. პ-რგასამტეხლო ატარებს პრევენციული და მინიმალური ზიანის ანაზღაურების ფუნქციას, შესაბამისად პ-რგასამტეხლო რომელიც გადააჭარბებს ამ ოდენობას, იძენს შეუსაბამოდ მაღალი პ-რგასამტეხლოს სტატუსს. მნიშვნელოვანია, რომ პ-რგასამტეხლო მოვალეს უპ-რობოდ ეკისრება, მიუხედავად იმისა, ვალდებულების დარღვევით კრედიტორმა ზიანი განიცადა თუ არა. მართალია, კრედიტორს ენიჭება პ-რგასამტეხლოს უპ-რობოდ მოთხოვნის უფლება, მაგრამ მისი ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლომ მხედველობაში უნდა მიიღოს, თუ როგორია შესრულების ღირებულების, მისი შეუსრულებლობისა და არაჯეროვანი შესრულებით გამოწვეული ზიანის თანაფარდობა პ-რგასამტეხლოს ოდენობასთან.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ პ-რგასამტეხლოს მიზანია კრედიტორის დარღვეული უფლების აღდგენა და არა გამდიდრება. შესაბამისად, პ-რგასამტეხლო უნდა იყოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ვალდებულების დარღვევის თანაზომიერი და გონივრული.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ შეუსაბამოდ მაღალია ხელშეკრულებით განსაზღვრული პ-რგასამტეხლოს განაკვეთი - ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე გადასახდელი ს----- ანაზღაურების 0,20%, შეუსაბამოა ვალდებულების დარღვევის შედეგად მოსალოდნელ სავარაუდო ზიანთან მიმართებაში. დამრღვევის მხრიდან ბრალის ხარისხის, დარღვევის სიმძიმისა და დარღვევის შედეგებიდან გამომდინარე, სასამართლოს გონივრულად მიაჩნია, რომ პ-რგასამტეხლოს ოდენობა შემცირდეს და განისაზღვროს ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე გადასახდელი ს----- ანაზღაურების 0,02%-ით, ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

მოსარჩელე მოითხოვს პ-რგასამტეხლოს მოპასუხისათვის დაკისრებას 2--- წლის 21 ივნისიდან სასამართლოს მიერ საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებამდე. როგორც აღინიშნა, პ-რგასამტეხლოს დარიცხვის დაწყების თარიღი უნდა განისაზღვროს 2--- წლის 21 ივლისიდან.

ამდენად, შპს „ს-----ს ს-----ო ე-----ი კ-----ის“ მოთხოვნა პირგასამტეხლოს მოპასუხისათვის დაკისრების შესახებ უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, კერძოდ, სს „ს----- კომანია ჯ- პ- ა- კ-----ს“ უნდა დაეკისროს პ-რგასამტეხლოს სახით 2--- წლის 21 ივლისიდან გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლამდე ს----- ანაზღაურების (162 326,00 ლარის) 0,02%-ის ოდენობით ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

7. საპროცესო ხარჯები

ს-----ს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პ-რველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა.

მოპასუხეს მოსარჩელის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის სახით 5000 ლარის ანაზღაურება.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

განსახილველ შემთხვევაში, სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება არ გამოყენებულა.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა ს-----ს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8; 53-ე, 243-ე, 244-ე, 248-ე, 257-ე, 364-ე, 365-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. შპს „ს-----ს ს-----ო ე-----ი კ-----ის“ სარჩელი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

2. მოპასუხე სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- პ-----ს“ მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს 162 326,00 ლარის ანაზღაურება.

3. მოპასუხე სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- პ-----ს“ მოსარჩელის სასარგებლოდ პ-რგასამტეხლოს სახით დაეკისროს 162 326,00 ლარის 0,02%-ის გადახდა ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე 2--- წლის 21 ივლისიდან გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლამდე.

4. მოპასუხე სს „ს----- კ-----ა ჯ- პ- ა- პ-----ს“ მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის სახით 5000 ლარის ანაზღაურება.

5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში (მდ. თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზ. №7ა) სარეზოლუციო ნაწილის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით (მდ. თბილისი, დ. აღმაშენებლის ხეივანი, მე-12 კმ, №6).

6. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოში და ჩა-ბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა და-წყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

ტყემალაძე
მოსამართლე

ლილი